

σεως τοῦ Ἡμετέρου Γενους διὰ ταπεινῆς φωνῆς ἀπε-
γείλα πρὸς τὸ Πανελλήνιον πλήρωμα.

Ἡ πρόθεσίς μου αὕτη ὑπαγορευθεῖσα ἀπὸ μόνον τοῦ
κράτος τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου πρὸς
τὸ περιώνυμον Σέμνωμα τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐλ-
θερίας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ ἀπὸ μόνον τὸ διατυ-
πωθὲν καὶ ἐν τῇ ὀμίλῳ μου ἀγνὸν αἰσθημά μου πρὸς
τὸ ὕψος τοῦ μεγαλείου, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὸν Κλα-
σικὸν λόφον του, μέλλοντα ποτέ νὰ ἐφεκλύσῃ εἰς θαυ-
μασμόν ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, πέποιθα ἀ-
διστακτως, ὅτι θελεῖ δεόντως ἐκτιμηθῆ καὶ ἀποδεχθῆ
φιλοφρόνως ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν Σεβασμιότητα.

Θεωρῶ ἐν τούτοις ἐμαυτὸν εὐτυχή, διότι συνεισέ-
φερα μικρὸν ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μου εἰς τὴν χθесινὴν Πα-
νθήγυριν ὡς τὰ μάλιστα ἐφέτος λαμπρυνθεῖσαν διὰ τῆς
ἀπανταχόθεν τῆς Ἐπαρχίας συρροῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ
γενναίων κατοίκων της, καὶ τοῦ ἐπικρατήσαντος ζω-
ροῦ ἐνθουσιασμοῦ των, καὶ διότι ἐν τῷ μέσῳ εὐρεθεῖς
τῆς κλαγγῆς καὶ τοῦ καπνοῦ αὐτῶν τῶν ἰδίων Τουρ-
κοφάγων ὀπλων, τῶν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ λόφου ἀντηχη-
σάντων καὶ ὑπὸ τὸν κυματισμόν αὐτῆς τῆς παρὰ τοῦ
Ἱεράρχου Γερμανοῦ ὑψωθείσης Σημαίας τοῦ Σταυροῦ,
ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ 1821 ἡμέρα, μετ' ἄκρας θυμηδίας ἀνε-
πόλησα τὴν ἐδῶ πλησίον ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου
Σωτηρίαν ἐνέδραν μας κατὰ τῆς φόβερᾶς τοῦ Ἰβραί-
μη Στρατιᾶς, ὡς καὶ τὰς ἄλλας νικηφόρους ἡμῶν
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μάχας.

Δὲν δύναμαι δὲ νὰ παρασιωπήσω τὴν πρὸς ὑμᾶς,
Σεβασμιώτατοι Πατερες, κοινήν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ
εἰσιολόγῳ Συνδρομῇ, ἣν παρέσχετε πρὸς τὸν ἀξιο-
πρεπῆ καταρτιζόμεν τῆς Ἐπετείου Ἐορτῆς ὑπὸ καὶ τὴν
Προεξάρχουσαν Σοβαρὰν Παρουσίαν τοῦ Γηραιοῦ ἡμῶν
Ποιμενάρχου Ἁγίου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Κυ-
ρίου Βαρθολομαίου, καὶ ἐπὶ τῇ Εὐμενεῖ ὑμῶν συμπε-
ριφορᾷ καὶ περιποιήσει τῶν συνελθόντων λαῶν.

Δεξασθε τὴν πρὸς ὑμᾶς Ὑπόληψιν καὶ τὸ σεβας μου.

Ἐν Καλαβρύτοις τῇ 26 Μαρτίου 1861.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς Ὑμῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.